

LUME



Hoi mooie vrouw,

Wat tof dat jij onze test hebt gedaan en zo wilde ontdekken wat jouw taal van geloof delen is. Jouw taal van geloof delen is op basis van de test:

I DO

Benieuwd hoe je deze taal het beste kunt inzetten en wanneer? Wil je weten wat jouw valkuilen zijn én hoe je kunt groeien in deze taal? In dit uitgebreide profiel hebben we dat voor jou op een rijtje gezet! Met ook: een challenge, een Bijbelse én moderne vrouw met dezelfde taal als jij en een inhoudelijke, Bijbelse verdieping die past bij jouw taal.

Shine ze!

Liefs,
Team Lume



LUME

“De volgende opwekking start op de werkvloer.”

(Billy Graham)

I DO | Een uitspraak naar jouw hart. Geen evangelisatie via een stadion vol met mensen, wel je geloof leven en delen door als christen je positie in te nemen op je werk. Grootse acties geven jou niet direct energie; een mooi gesprek met een collega bij de koffieautomaat of tijdens een lunchwandeling spreken jou meer aan.

Jij doet je werk met veel inzet en laat daarin zien dat je trouw bent. Je levert een bijdrage waar je kunt en werkt het liefst op terreinen waar je goed in bent en in het vakgebied wat je beheerst. Je doet veel voor je baas, maar je hebt duidelijke grenzen: je gaat niet tegen je principes in. Jouw ontzag voor God is groter dan dat voor je baas. In de kerk vind jij het leuker om dienend en helpend aanwezig te zijn, dan dat je op een podium staat. Helemaal als je vanuit de talenten die je hebt ontvangen een bijdrage kunt leveren aan een groter geheel, werkt dit motiverend voor jou. Mensen houden van je omdat ze van je op aan kunnen.
Een man een man, een woord een woord past bij jou



JOUW PROFIEL TOEGELICHT:

Benieuwd wat jouw profiel verder inhoudt? Lees gauw verder!

Eigenschappen

Je bent moedig, je hebt een hart voor mensen om je heen en leeft met ontzag voor God. Je laat je niet misbruiken voor slechte werken maar kiest altijd voor eerlijkheid en oprechtheid. Trouw en loyaliteit zijn op jouw lijf geschreven. Je bent bekwaam in wat je doet

Valkuilen

Vasthouden aan principes is goed, maar wettisch handelen geeft geen leven. Ontdekken wanneer je los kan laten is belangrijk. Omdat je liever doet dan praat, gebruik je niet altijd de mogelijkheid om over God of Jezus te spreken, ook al is de gelegenheid er wel. Soms is het gemakkelijk om je te verschuilen achter het idee dat een podium niets voor jou is, of dat je liever zwijgend op de achtergrond helpt. Je mag naar voren treden als dit van je gevraagd wordt. Jouw boodschap is de moeite waard om gehoord te worden

Motiverende omstandigheden

Het motiveert jou enorm als je gewaardeerd wordt voor de bijdrage die je levert en doordat mensen de waarde zien van jouw

aanwezigheid als christen op de werkvloer. Een gesprek daarover, aangemoedigd en geïnspireerd worden om dit meer te doen, daagt jou uit en maakt jou blij!

Demotiverende omstandigheden

Soms deelt een kerk grote en in jouw ogen onrealistische plannen, als er dan geen goed fundament onder gelegd wordt, haak jij af. Doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg en verspil geen tijd en geld aan ineffektieve processen. Eindeloze vergaderingen en commissies? Je wordt bij de gedachte al moe.



Groei punten

Voor jou vier leerpunten:

- 1 Spreek wanneer nodig; als er een gesprek ontstaat bij de koffiemachine, breng dan diepte in door dóór te vragen.
- 2 Luister met een biddend hart naar je collega's en ga de uitdaging om iets over je geloof te delen niet uit de weg.
- 3 Weet wat goed en recht is, handel naar de geest en niet naar de letter van de wet, leer wanneer je vast moet houden aan je principes en wanneer je mee kan buigen met de groep.
- 4 Blijf in het werk altijd de mens zien. Ook al zijn taken en resultaten belangrijk, een goed gesprek en iemand een hart onder de riem steken kan soms belangrijker zijn.

LUME

Challenge

- 1 Ga in gebed en vraag God om twee mensen uit jouw omgeving, van je werk of uit je buurt op jouw hart te leggen.
- 2 Bid een maand lang voor deze mensen en vraag om een opening voor een gesprek.
- 3 Verwoord in maximaal drie zinnen waarom voor jou het leven met Jezus een goed leven is.
- 4 Neem deze woorden mee in je hart en ontdek of je ze kunt delen ergens gedurende die maand.
- 5 Deel met ons jouw ervaringen!

EEN VOORBEELD UIT HET DAGELIJKS LEVEN



“We are called to reflect the Lord’s beauty through our lives as much as through our words, and God will use this in His own perfect time.”

(Helen Rosevare)

Wil je geïnspireerd worden door een vrouw op de werkvloer? Ontdek dan het verhaal van Helen Rosevare: een vrouw die boven alles van Jezus hield en haar werk met haar hart uitvoerde. Zij was arts en werkzaam in Congo ten tijde van de revolutie in de jaren zestig. Ze schreef een paar boeken over haar ervaringen: ‘Dokter onder de rebellen’ en ‘Een parel in Gods hand’. (onder andere verkrijgbaar bij de bibliotheek).

EEN VOORBEELD UIT DE BIJBEL

SIFRA & PUA

Lees Exodus 1



Het volk van Israël leefde als slaaf in Egypte. Zo'n 400 jaar daarvoor emigreerden Jacob en zijn familie, zo'n 70 man, op uitnodiging van de toenmalige farao en hun eigen broer Jozef bij het uitbreken van een hongersnood naar het land Gosen. Dit is een vruchtbare streek in de rivierdelta van de Nijl in Egypte. Jarenlang leefden ze daar als vrije mensen en de familie groeide. Nadat Jozef en farao stierven, ontstond er langzamerhand angst bij de nieuwe farao's voor het volk van Israël. Het volk werd zo groot, dat ze het aantal mensen van het land Egypte overtrof. Om te voorkomen dat ze de macht over zouden nemen, nam de farao hen toen maar in bezit: hij maakte slaven van hen en liet hen heel hard werken. Ze moesten steden voor hem bouwen.

Had het volk Israël na een aantal jaren in Egypte te hebben gewoond, nog weg kunnen gaan, terug naar hun vertrouwde gebieden, na 400 jaar is het te laat. Ze kúnnen en mogen niet meer weg. Ze zitten gevangen. En dan zijn daar twee vrouwen: Sifra en Pua, verloskundigen. Van de farao krijgen zij de opdracht om alle jongetjes die geboren worden te doden (Exodus 1:15).

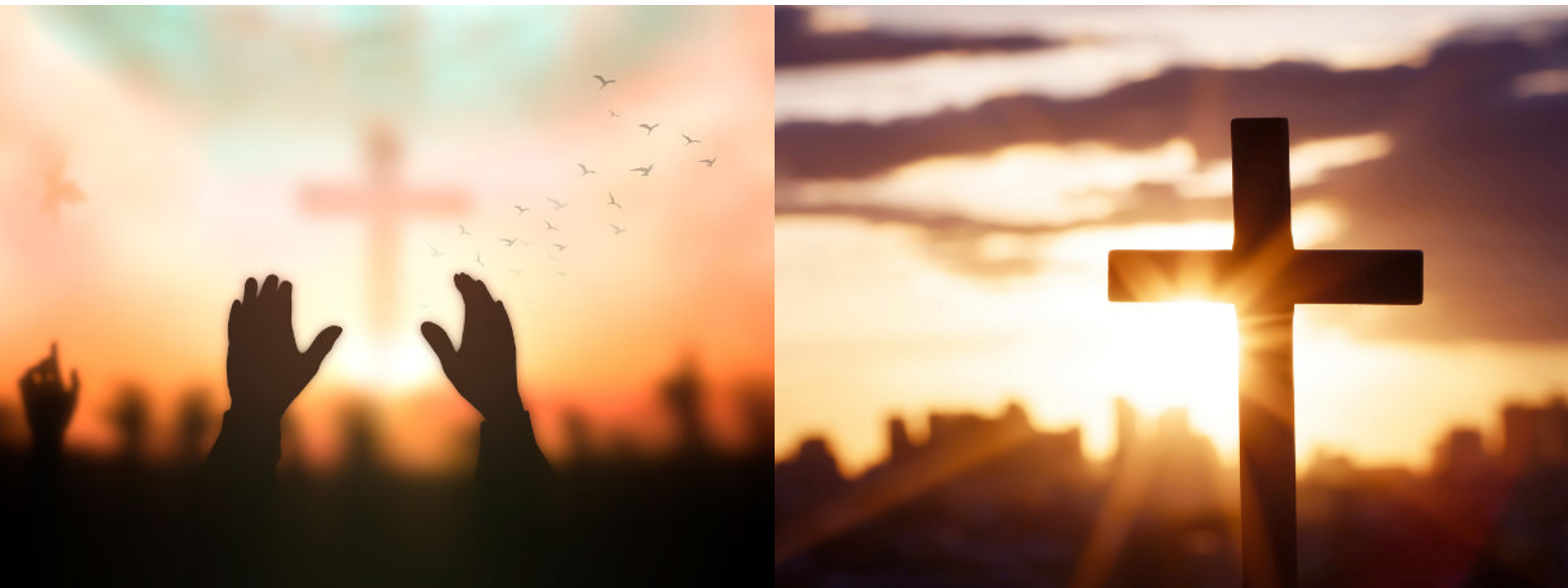
“ZE KWAMEN VAST TE ZETTEN IN HET SYSTEEM VAN WERELDS DENKEN. HERKENBAAR?”

Maar Sifra en Pua doen dat niet: ze hebben ontzag voor God. Ze redden de jongetjes en vertellen de farao dat de Hebreeuwse vrouwen gewoon heel sterk zijn en hun kinderen alleen ter wereld brengen. Het maakt de farao niet uit. 'Doen jullie het niet? Dan doen we het zelf wel.' De farao geeft de soldaten de opdracht om de baby's te doden.

We vinden het mooi dat die twee vrouwen, Sifra en Pua, meer ontzag voor God hebben dan voor de farao. En ergens vinden we het ook nog heel normaal en vanzelfsprekend toch? 'Ik zou dat ook zo hebben gedaan,' denk je vast als je dit leest. Is de reactie van Sifra en Pua normaal en vanzelfsprekend? Het volk heeft in Exodus 1 geen Bijbel, kerk, synagoge, tabernakel, godsdienst of rituelen (alleen besnijdenis). Er zijn nog geen boeken, psalmen, YouTube, preken, conferenties, vrouwengroepen... Ze kennen een aantal verhalen van hun voorouders die honderden jaren daarvoor geleefd hadden.

LUME

Mooie verhalen, dat wel, maar al heel lang geleden en wat voor betekenis heeft het voor hen voor het hier en nu? Ze groeiden op in een land met een sterke religie en een god tastbaar aanwezig: hun farao. Niet zomaar iemand, niet een gewoon mens van vlees en bloed, maar hij is volgens hemzelf een god. Met magiërs in dienst die kunnen toveren, mensen met angstaanjagende machten. Daarnaast is er een levendige offerdienst: Ra, Isis en nog een hele lijst. Diverse goden worden aanbeden. Het leven is doordrenkt met religie, afgodendienst, toverij en duisternis. En daar middenin houden deze twee vrouwen stand. Zij buigen niet voor de god die vereerd wordt in het land, zij lijken niet bang te zijn voor de persoon waar iedereen bang voor is. Zij doen hun werk, vol overgave en met eerbied voor God. Dat is inderdaad bijzonder en krachtig. Hoe zou jij hebben gedaan? Hoe zou jij hebben gereageerd?



Jakob en zijn gezin proefden ooit van vrijheid en overvloed, samen met God die zorgde en voorzag, zonder regels, vol genade. Nu zitten ze in een situatie van angst, terreur, afgoderij en slavernij. Ze bleven in Egypte, in die wereld, steken. Van vrijwillig in Egypte blijven wonen omdat 'ik het niet zie zitten om weg te gaan', 'het nu zo eenmaal is', 'je hier weet wat je hebt' naar gevangenschap, niet meer weg kunnen, slavernij en geen keuze meer hebben. Ze kwamen stukje bij beetje, ongemerkt geleidelijk, vast te zitten in het systeem van werelds denken, uitbuiting en misbruik.

Hoe is dat in jouw leven? Ben je vanuit een situatie waarin je vrij was, genoot, langzaam vastgedraaid? Voel je je geleidelijk aan zo gevormd dat je niet meer vrij bent, maar afhankelijk? Dit kan op alle terreinen van het leven gelden, op alle terreinen waarin je denken een rol speelt: in je werk, kerk, families, relaties.

LUME

We zijn geroepen om vrij te zijn! In het beloofde land rond te reizen, te genieten. Maar misschien heb je het gevoel dat je helemaal niet vrij bent. De onvoorwaardelijkheid in je relaties is weg, in plaats daarvan is er angst om te falen. Je voelt het verschil tussen toen en nu. God roept je op om vrij te zijn. In Galaten 5:1-13 staat dit heel duidelijk. Laat je niet op nieuw vastzetten of een juk opleggen!

Sifra en Pua zijn krachtige vrouwen, omdat zij in de moeilijke omstandigheden zich niet vast lieten zetten. Zij hielden de vrijheid van hun eigen denken en handelen vast. Zij gehoorzaamden God wel en farao niet. Zij lieten zich niet een wet voorschrijven. Een geweldig voorbeeld voor ons vandaag, waarin er soms zulke moeilijke situaties en vragen op ons afkomen en waarbij we gedwongen worden om kleur te bekennen. Sifra en Pua zullen ongetwijfeld met knikkende knieën voor farao hebben gestaan, als je het spannend vindt, is dit logisch en normaal. Maar laat je daardoor niet van je voornemen afbrengen!

Om over na te denken:

Denk na over Sifra en Pua en bedenk hoe jij in jouw werk kunt laten merken dat je ontzag hebt voor God.

Herken je de situatie waarin zij moesten kiezen tussen God en farao? Sta jij ook wel eens voor zo'n dilemma? Welke keuze maak jij in zo'n situatie?

Ervaar je verschil tussen toen en nu in je relaties, werk, situaties en mogelijkheden? Voelde je je toen vrij en nu gebonden? Hoe kun jij, net als Sifra en Pua, je vrijheid van denken en handelen vasthouden?